

УДК 349.22

DOI: <https://doi.org/10.31359/1993-0909-2025-32-2-128>

Євген Анатолійович Гетьман

Національна академія правових наук України
Харків, Україна

Вікторія Ігорівна Шевердіна

Науково-дослідний інститут державного будівництва та місцевого самоврядування
Національної академії правових наук України
Харків, Україна

ОБМЕЖЕННЯ ТРУДОВИХ ПРАВ ЛЮДИНИ І ГРОМАДЯНИНА У ЗВ'ЯЗКУ ІЗ ЗАПРОВАДЖЕННЯМ У КРАЇНІ ОСОБЛИВОГО ПРАВОВОГО РЕЖИМУ

Анотація. *Право на працю є одним із основних прав людини, яке гарантується Конституцією України на державному рівні, а також укладеними та ратифікованими Україною міжнародними договорами. Як визначний аспект процесу розвитку та становлення сучасного суспільства трудові права людини не можуть бути ні порушені, ні обмежені без законних на те підстав. Із початком військової агресії та запровадженням військового стану в країні набуло важливого значення питання правового врегулювання суспільних відносин у період дії особливого правового режиму. У зв'язку з цим деякі права громадян гарантовані Конституцією все ж зазнали деяких обмежень в обсязі, необхідному для забезпечення безпеки суспільства й держави. Регулювання трудових відносин у період дії на території держави військового стану суттєво відрізняється від мирного, що потребує науково-правового обґрунтування. У даній статті проведено аналіз змін до положень чинного трудового законодавства щодо реалізації особою трудової функції відповідно до соціально-правового вектору діяльності держави. Наголошено на важливості забезпечення стабільності та безпеки працівникам в умовах дії воєнного стану, а також підкреслено тимчасовий характер обмежувальних заходів у сфері трудових відносин. Хоча загальновизнаним є твердження, що права людини не можуть порушуватися ні в мирний, ні у воєнний час, усе ж держава змушена створювати в цей важкий період умови для вільного розвитку праці, економічного зростання та реалізації людського потенціалу, але з певними обмеженнями. На основі формально-правового аналізу законодавства України та порівняння нормативних документів і наукових положень, у дослідженні висвітлено проблемні аспекти дотримання конституційного права на працю. Дійшли висновку про необхідність дотримання балансу інтересів роботодавців і найманих працівників, а також розвитку трудового законодавства з урахуванням специфіки ситуації під час військового конфлікту.*

Ключові слова: *трудові права, конституційні права, право на працю, умови праці, обмеження трудових прав, трудове законодавство, міжнародні акти.*

Yevhen A. Hetman

National Academy of Legal Sciences of Ukraine,
Kharkiv, Ukraine

Viktorii I. Sheverdina

Scientific Research Institute of State Building and Local Government
of the National Academy of Legal Sciences of Ukraine
Kharkiv, Ukraine

RESTRICTIONS OF HUMAN AND CITIZEN LABOR RIGHTS IN CONNECTION WITH THE INTRODUCTION OF A SPECIAL LEGAL REGIME

Abstract. *The right to work is one of the fundamental human rights, guaranteed by the Constitution of Ukraine at the state level, as well as by international treaties concluded and ratified by Ukraine. As a significant aspect of the process of development and formation of modern society, human labor rights can neither be violated nor limited without legitimate grounds. With the beginning of military aggression and the introduction of martial law in the country, the issue of legal regulation of social relations during the period of a special legal regime has gained importance. In this regard, some rights of citizens guaranteed by the Constitution have nevertheless been subject to some restrictions to the extent necessary to ensure the security of society and the state. The regulation of labor relations during the period of martial law on the territory of the state is significantly different from peaceful, which requires scientific and legal justification. This article analyzes the changes to the provisions of the current labor legislation regarding the implementation by a person of labor law functions in accordance with the social and legal vector of the state's activities. The importance of ensuring stability and security for employees under martial law is emphasized, and the temporary nature of restrictive measures in the field of labor relations is also emphasized. Although it is generally accepted that human rights cannot be violated in peacetime or wartime, the state is still forced to create conditions for the free development of labor, economic growth and the realization of human potential during this difficult period, but with certain restrictions. Based on a formal and legal analysis of the legislation of Ukraine and a comparison of regulatory documents and scientific provisions, the study highlights problematic aspects of compliance with the constitutional right to work. It is concluded that it is necessary to maintain a balance of interests between employers and employees, as well as to develop labor legislation taking into account the specifics of the situation during a military conflict.*

Keywords: *labor rights, constitutional rights, the right to work, working conditions, restrictions on labor rights, labor legislation, international acts.*

ВСТУП

Запровадження особливого правового режиму поставили перед державою завдання, які за часи незалежності України вперше потребували вирішення на законодавчому рівні. Основною причиною чого стало те, що обсяг деяких прав, гарантованих Конституцією, зазнав обмежень через дію воєнного стану на всій

території країни. Тож значна кількість досліджень зосередилися на вирішенні теоретичних і практичних питань правового регулювання суспільних відносин в умовах дії військового стану на території України. Обмеження трудових прав у період дії воєнного стану являється складним і важливим питанням, яке має широкий вплив на економіку, соціальну стабільність та на можливість реалізації громадянами права на працю. Зменшення кількості робочих місць і погіршення умов праці, особливо на деокупованих територіях, у прифронтових містах та в районах активних бойових дій суттєво вплинули на економічне становище та права суб'єктів трудових відносин. Розуміння законодавчої бази, що стосується реалізації права на працю в умовах дії воєнного стану є ключовим для ефективного захисту трудових прав та інтересів людини та громадянина та забезпечення стабільності на ринку праці. Важливо зазначити, що при вирішенні цих питань держава має знайти баланс між правами й обов'язками як працівників, так і роботодавців для збереження кількості працюючого населення та попередження відтоку людей за кордон. Таким чином, дослідження правового регулювання трудових відносин в Україні в умовах дії воєнного стану має суттєве значення як з теоретичної, так і з практичної точки зору. Та має забезпечити захист основних прав як працівників, так і роботодавців. *Мета цієї статті* полягає в дослідженні механізму дії особливого правового режиму та визначенні як цей процес впливає на обсяг певних прав і свобод громадян, зокрема у сфері трудових прав. А також розглянути питання щодо державного регулювання трудових відносин під час дії військового стану та євроінтеграційних процесів в Україні. У науковій літературі поняття та сутність правового регулювання суспільних правовідносин та забезпечення прав людини являються предметом дослідження багатьох українських науковців, зокрема О. Бандурки, Л. Летнянчина, А. Мерник та ін. Питання ж обмеження саме трудових прав громадян було предметом дослідження в працях таких науковців, як Н. Вапнярчук, Н. Гетьманцевої, В. Жернакова, О. Горностай, Н. Кохан, К. Машкова, Т. Товта, Г. Чанишевої, О. Ярошенка та ін.

1. МАТЕРІАЛИ ТА МЕТОДИ

У статті зосереджено увагу на питанні дотримання права на працю в умовах дії воєнного стану на території держави. Дослідження ґрунтувалося на застосуванні спеціальних юридичних наукових методів, які забезпечують розуміння проблеми. Методологічною основою цього дослідження стало застосування загальних і спеціальних методів пізнання. Було використано загальнонаукові методи, такі як аналіз, синтез, порівняння, дедукція та індукція. Для дослідження окремих положень Конституції України, законів та інших нормативно-правових актів, що регулюють право на працю в умовах воєнного стану застосовано формально-правовий метод, який дає змогу детально проаналізувати визначення обмежень прав працівників та встановити права й обов'язки сторін суспільних відносин в умовах надзвичай-

ного стану. Крім того, аналіз діючого трудового законодавства України слугував джерелом інформації, оскільки воно надало необхідну правову базу для розуміння й аналізу питання обмеження права на працю в умовах воєнного стану в Україні.

2. РЕЗУЛЬТАТИ ТА ОБГОВОРЕННЯ

Можливість обмеження конституційних прав людини, безумовно, є одним зі складних і дискусійних питань юридичної науки й наукової спільноти. Тому останнім часом у науковій літературі дедалі частіше звертається увага на необхідність наукового осмислення питання обмеження прав людини та громадянина. Все частіше спостерігається тенденція щодо захисту прав та основоположних свобод людини і громадянина як на державному, так і на міжнародному рівнях.

Одним із аспектів для підтримання найважливіших сфер життєдіяльності виступає праця людини. Так, відповідно до ст. 43 Конституції України «держава створює умови для повного здійснення громадянами права на працю, гарантує рівні можливості у виборі професії та роду трудової діяльності, реалізовує програми професійно-технічного навчання, підготовки і перепідготовки кадрів відповідно до суспільних потреб» [1]. Загальна декларація прав людини прийнята й проголошена резолюцією Генеральної Асамблеї ООН від 10.12.1948 визначає: «Кожна людина має право на працю, на вільний вибір роботи, на справедливий і сприятливий умови праці та на захист від безробіття» [2]. Згідно із ст. 6 Міжнародного пакту про економічні, соціальні і культурні права 1966 року «право на працю включає право кожної людини на отримання можливості заробляти собі на прожиття працею, котру вона вільно обирає або на яку вона вільно погоджується» [3]. Крім того, відповідно до ст. 14 Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами з іншої сторони, «верховенство права та повага до прав людини і основоположних свобод є однією з вимог дотримання якої передбачає можливість входження України до європейського співтовариства» [4]. Це свідчить, що в Україні прийнято сучасну концепцію права на працю, яка гарантує можливість вільного вибору форми та виду зайнятості. Згідно з Конституцією України та іншими нормативно-правовими актами запровадження особливого правового режиму може впливати на такі трудові права громадян, як можливість вільного укладання трудових договорів, зміну умов праці та інші аспекти трудових відносин. Крім того, деякі питання щодо трудово-правових відносин може вирішувати керівник на локальному рівні. Але все ж важливим є належна правова регламентація відповідного питання на державному рівні, тому таке дослідження набуває актуальності в умовах повномасштабного вторгнення, яке призвело до вимушених масових переселень людей та втрати робочих місць. А значна кількість питань щодо правових механізмів забезпечення права на працю в умовах правового режиму воєнного стану, дотримуючись соціально-правового вектору діяльності держави потребували невідкладного розгляду.

Указом Президента України №64/2022 від 24.02.2024 «Про введення воєнного стану в Україні» на всій території держави діє особливий правовий режим, це створило значні труднощі для держави та суспільства у сфері правового регулювання всіх суспільних відносин, у т.ч. і трудових. Тому постала потреба в терміновій адаптації діючого трудового законодавства до умов спричинених дією воєнного стану. У зв'язку з цим приймається й невідкладно вводиться в дію Закон України «Про організацію трудових відносин в умовах воєнного стану» №2136-IX від 15.03.2022 [5]. Цей нормативно-правовий акт визначає особливості трудових відносин працівників усіх підприємств, установ, організацій в Україні, незалежно від форми власності, виду діяльності й галузевої належності, а також осіб, які працюють за трудовим договором із фізичними особами в період дії воєнного стану. Цим Законом були передбачені зміни до багатьох нормативно-правових актів, зокрема КЗпП України, Закону України «Про відпустки» та до деяких інших, які не лише стосуються організації трудових відносин під час воєнного стану, але і в мирний час. Пізніше відбулося внесення змін – законами України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо оптимізації трудових відносин» від 01.07.2022 №2352-IX та «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо впорядкування надання та використання відпусток, а також інших питань» від 22.10.2023 №3494-IX. Такі зміни відобразили баланс між потребою забезпечення національної безпеки та збереженням основоположних прав людини.

Обмеження трудових прав людини і громадянина у зв'язку із запровадженням у країні особливого правового режиму – це заходи або умови, за яких обсяг певних прав, що надаються громадянам у сфері праці, може бути обмежений або змінений. Такі обмеження можуть бути встановлені законом, зокрема через необхідність захисту прав і свобод інших осіб, національної безпеки, громадського порядку чи здоров'я. Але слід зауважити, що навіть у надзвичайних умовах трудові права не можуть бути повністю скасовані. Згідно з міжнародними стандартами прав людини, обмеження трудових прав повинні бути пропорційними й виправданими конкретними обставинами [6].

Розглядаючи теоретичний аспект обмеження трудових прав людини можна визначити деякі ознаки, а саме: за можливістю обмеження прав та свобод людини і громадянина право на працю належить до відносних прав, тобто таких, які підлягають правомірному обмеженню, а за змістом це право відноситься до соціально-економічних прав людини, тобто це можливості людини реалізувати свої здібності й здобувати матеріальні засоби до існування. З приводу загальної характеристики цього явища серед науковців наявні різні думки. Так, Н. Кохан зазначає, що вирішення соціально-економічних проблем у воєнний час потребує від кожної людини ретельного розгляду аспектів безпеки та наявності роботи. У такі часи кожен працівник повинен бути готовий мобілізувати свої сили та вміння для ефективної роботи, постійно підвищуючи свій рівень навичок у сфері праці. Держава зобов'язана забезпечити найвищий рівень безпеки на робочому місці,

а роботодавці не повинні обмежувати трудові права працівників у період військового конфлікту [7]. На думку О. Конопельцевої, головною проблемою сфери праці під час воєнного стану є можливий ризик порушення трудових прав, у т.ч. свободи праці. У цьому розумінні свобода праці та право на працю виключає можливість примусової праці, оскільки в цьому випадку не може бути й мови про свободу праці та права на працю, яке кожен може обирати або на яке погоджується без примусу. А у рамках своїх міжнародних зобов'язань Україна взяла на себе зобов'язання утримуватися від використання будь-якої форми примусової праці [8].

Єдиним засобом обмеження прав людей при задоволенні ними своїх потреб у правовій державі може виступати лише право. Водночас Конституційний Суд України у своєму Рішенні №6-р(П)/2019 від 04.09.2019 допускає обмеження прав працівників, висловлюючи твердження, що будь-яке обмеження повинне мати об'єктивне та розумне обґрунтування і здійснюватися з урахуванням та дотриманням приписів Конституції України та міжнародних правових актів [9]. Ефективність регулювання трудових відносин потребує чіткого визначення прав та обов'язків основних суб'єктів цих відносин – працівника та роботодавця або уповноваженого ним органу, відносини яких ґрунтуються на відповідності прав та обов'язків одних суб'єктів іншим. Від того наскільки ефективно ці суб'єкти реалізують свої права та виконують свої обов'язки відповідно до конституційного права на працю, залежить якість нормативного регулювання трудових відносин. Основні зміни в організації трудових відносин передбачені Законом України «Про організацію трудових відносин в умовах воєнного стану» та стосуються: а) розширення прав сторін трудових відносин у контексті свободи договору – право сторін трудового договору самостійно визначати його форму, а також розширення можливості укладення строкових трудових договорів та можливості працівника і роботодавця розірвати трудовий договір за власною ініціативою в будь-який час без попередження за два тижні чи два місяці децю зрівнює права сторін трудового договору; б) можливості переведення працівника без його згоди, але це не обмежує його права відмовитися від виконання наказу роботодавця; в) у разі зміни істотних умов трудового договору обмеження стосуються переважно процесуальних питань, а не суті прав на свободу праці, заборони примусової праці та гарантій права на вільне розпорядження своїми здібностями до праці та вибір професії [10].

Також до можливих обмежень трудових прав можуть належати: 1) обмеження права на вибір місця роботи – наприклад, за певних обставин, якщо робота пов'язана з державною таємницею або специфічними вимогами; 2) обмеження права на страйк – якщо страйк порушує критичні функції суспільства, такі як охорона здоров'я, енергетика тощо; 3) обмеження доступу до певних видів робіт – наприклад, у випадку обмежень для осіб із певними фізичними чи психічними розладами; 4) право на гідну оплату праці – у разі неможливості виплати зарплати через військові дії такі виплати можуть бути призупинені до віднов-

лення основної діяльності підприємства, це положення становить значні ризики, оскільки воно тісно пов'язано з правом на винагороду за працю та визнане в міжнародних документах. Такі обмеження мають бути чітко визначені в законодавстві й не повинні порушувати основних прав людини, таких як право на працю, свободу вибору роботи тощо. Тож трудові права можуть бути тимчасово обмежені, але лише в межах, передбачених законом із дотриманням принципу пропорційності та зі збереженням основних гарантій (як-от оплата праці, охорона праці, право на відпочинок) [11].

Важливо підкреслити, що будь-які обмеження мають бути тимчасовими та розумними протягом відповідного особливого періоду для країни. Так, і у сфері праці визначаються обмеження, які можуть виникнути у воєнний час, і вказується на тимчасовий характер цих обмежень для подальшого відновлення економіки та розвитку держави. Основним залишається важливість дотримання основоположних принципів трудового законодавства.

ВИСНОВКИ

Воєнний стан вплинув на всі сфери життя українців, у т.ч. на організацію трудових відносин. Запровадження особливого правового режиму в Україні суттєво вплинули на трудові права та відносини людей, зокрема через обмеження та змінення їх обсягу. Дійшли висновку, що такі обмеження повинні бути обґрунтованими, тимчасовими та відповідати вимогам Конституції України та міжнародним стандартам прав людини. При цьому гарантії прав працівників у цей період мають бути забезпечені через належну правову регламентацію, а також через ефективний контроль за дотриманням цих прав. Таким чином, ключовим є створення балансу між захистом національних інтересів та забезпеченням прав людини, що дозволить ефективно реагувати на кризові ситуації без суттєвих порушень основних прав громадян. Тимчасове обмеження конституційних прав і свобод людини та громадянина у сфері праці стосувалися багатьох важливих сфер, але гідні умови праці залишилися першочерговим пріоритетом серед суспільних цінностей, а також головним завданням для вирішення проблем у сфері праці. Трудове законодавство в умовах воєнного стану покликане забезпечити баланс між потребами держави й роботодавців та інтересами працівників. Тому на сьогодні постає гостра потреба в адаптації діючого трудового законодавства до потреб сучасного суспільства. У дослідженні наголошується на необхідності постійного моніторингу й оновленні законодавства, що регулює трудові відносини у військовий час з урахуванням змін у державі та у потребах суспільства. Тільки завдяки постійному вдосконаленню й адаптації правової бази можна забезпечити ефективний захист прав працівників і роботодавців, стабільність і порядок у трудових відносинах.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

- [1] Конституція України від 28.06.1996 №254к/96-ВР. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80#Text>

- [2] Загальна декларація прав людини ООН від 10.12.1948. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_015/card6#Public
- [3] Міжнародний пакт про економічні, соціальні і культурні права від 16.12.1966 № 995_042. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_042
- [4] Угода про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони від 27.06.2014 № 984_011. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/984_011#Text
- [5] Про організацію трудових відносин в умовах воєнного стану : Закон України від 15.03.2022 № 2136–9. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2136–20#Text>
- [6] Конституція України. Науково-практичний коментар / за заг. ред. : Р. О. Стефанчука, О. В. Петришина ; Нац. акад. прав. наук України ; Конст. Суд України. Харків : Право, 2024. 1176 с.
- [7] Кохан Н. В. Обмеження права на працю в умовах воєнного стану. URL: http://www.lsej.org.ua/7_2022/41.pdf
- [8] Конопельцева О. Правова характеристика права на працю: поняття та зміст. *Право і суспільство*. 2016. № 6(2). С. 74–81.
- [9] Рішення Конституційного Суду України (Другий Сенат) у справі за конституційною скаргою Жабо Тетяни Максимівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини третьої статті 40 Кодексу законів про працю України від 04.09.2019 № 6-п(II)/2019. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/va06p710-19#Te>
- [10] Про правовий режим надзвичайного стану : Закон України від 28.12.2015 № 1550-III. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1550–14#Text>.
- [11] Кодекс законів про працю України від 10.12.1971 № 322-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/322–08#Text>

REFERENCES

- [1] Constitution of Ukraine (1996, June). Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80#Text>
- [2] UN Universal Declaration of Human Rights (1948, December). Retrieved from https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_015/card6#Public
- [3] International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights (1966, December). Retrieved from https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_042
- [4] Association Agreement between Ukraine, of the one part, and the European Union, the European Atomic Energy Community and their Member States, of the other part (2014, June). Retrieved from https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/984_011#Text
- [5] On the organization of labor relations under martial law: Law of Ukraine (2022, March). Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2136–20#Text>
- [6] *Constitution of Ukraine. Scientific and practical commentary*. (2024). In R. O. Stefanchuka, & O. V. Petryshyna (Ed.); National Academician of Law of Ukraine; Constitutional Court of Ukraine. Kharkiv: Pravo.
- [7] Kokhan, N. V. *Restrictions on the right to work under martial law*. Retrieved from http://www.lsej.org.ua/7_2022/41.pdf
- [8] Konopeltseva, O. (2016). Legal characteristics of the right to work: concept and content. *Law and Society*, 6(2), 74–81.

- [9] Decision of the Constitutional Court of Ukraine (Second Senate) in the case on the constitutional complaint of Zhabo Tetyana Maksymivna regarding the compliance with the Constitution of Ukraine (constitutionality) of the provisions of part three of Article 40 of the Labor Code of Ukraine (2019, September). Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/va06p710-19#Text>
- [10] On the legal regime of the state of emergency: Law of Ukraine (2015, December). Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1550-14#Text>.
- [11] Labor Code of Ukraine (1971, December). Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/322-08#Text>

Євген Анатолійович Гетьман

Доктор юридичних наук, професор

Головний учений секретар

Член-кореспондент Національної академії правових наук України

Національна академія правових наук України

61024, вул. Григорія Сковороди, 70, Харків, Україна

Yevhen A. Hetman

Doctor of Legal Science, Professor

Chief Scientific Secretary

Corresponding Member NALS of Ukraine

National Academy of Legal Sciences of Ukraine

61024, 70, Hryhoriia Skovorody St., Kharkiv, Ukraine

<https://orcid.org/0000-0002-1801-7252>

Вікторія Ігорівна Шeverдіна

Кандидат юридичних наук, старший дослідник

Молодший науковий співробітник

Науково-дослідний інститут державного будівництва та місцевого

самоврядування Національної академії правових наук України

61002, вул. Чернишевська, 80, Харків, Україна

Victoria I. Sheverdina

Candidate of Law, Senior Researcher

Junior Researcher

Scientific Research Institute of State Building and Local Government

National Academy of Legal Sciences of Ukraine

61002, 80, Chernyshevska St., Kharkiv, Ukraine

<https://orcid.org/0009-0002-7948-1451>

Рекомендоване цитування: Гетьман Є. А., Шeverдіна В. І. Обмеження трудових прав людини і громадянина у зв'язку із запровадженням у країні особливого правового режиму. *Вісник Національної академії правових наук України*. 2025. Том 32. № 2. С. 128–137.

Suggested Citation: Hetman, Ye.A., & Sheverdina, V. I. (2025). Restrictions of Human and Citizen Labor Rights in Connection With the Introduction of a Special Legal Regime. *Journal of the National Academy of Legal Sciences of Ukraine*, 32(2), 128–137.

Стаття надійшла / Submitted: 28/04/2025

Доопрацьовано / Revised: 28/05/2025

Схвалено до друку / Accepted: 30/06/2025